

Изборният резултат отново доказва, че най-силната опозиционна партия в околията е БЗНС „Никола Петков“. Тя печели доверието и на голяма част от земеделците. Нейната членска маса обаче не е единна. Тук членуват бивши „пладненци“ и „гичевисти“. В края на 1946 г. различията между тях се задълбочават. Причина за това е и неизпълненото обещание на депутата Асен Павлов да отстъпи мандата си на лидера на местната структура Средко Петков²⁶.

След подписването на мирния договор на 10.ІІ.1947 г. в Париж БРП(к) минава в настъпление срещу опозиционните партии. В края на април са спрени техните вестници.

След обесването на Никола Петков и приемането на Закон за забрана и разтуряне на БЗНС „Никола Петков“ опозицията в България е обезглавена.

На 16.ІХ.1947 г. Националният комитет на ОФ изпраща в околията наредба относно приемане на членове на разтурената група на БЗНС „Н. Петков“. Според нея бившите членове на опозиционните партии трябва да бъдат включени в комитетите на ОФ по места и приобщени към делото на ОФ. Приемането им трябва да става индивидуално, след съответната проверка и публична декларация за осъждане на политиката на бившия съюз на Никола Петков²⁷.

Сложен е краят и на дейността на опозиционните земеделски дружби в Михайловградска околия. В доклад на бюрото на околийското ръководство на БЗНС се подчертава, че в резултат на извършената партийно-политическа работа по места главните ядра на опозицията в околията като селата Громшин, Владимирowo (Люта), Мадан, Смоляновци са разбити. Болшинството от техните членове е привлечено в ОФ²⁸.

Братята Георги и Димитър Синьовски от с. Мадан излизат пред обществеността в селото и разкритикуват своето увлечение по опозицията. Рангел Иванов от с. Благово също публично и с декларация в пресата критикува дейността си. Лидерите на БЗНС „Никола Петков“ Петър Беляшки от с. Габровница, Пенчо Троянски от Михайловград и Лазар Черпишки от с. Владимирowo подават заявление да бъдат приети